

DOBRA
WIADOMOŚĆ
DLA TYCH,
KTÓRZY TRACĄ
NADZIEJĘ

Często bywa tak, że ludzie przez lata uczestniczą w różnych praktykach religijnych, myśląc, że dzięki nim zyskają przychyłność Boga, a przez to również wstęp do Jego Królestwa, gdy już przyjdzie czas na rozstanie się z tym życiem. Inni ludzie, z powodu swego grzechu, czują się tak niegodni Bożej przychyłności, iż uważają, że tylko święci pośrednicy mogą im pomóc w wyjednaniu łaski przed Tronem Najwyższego w Niebiosach. Takie błędne myślenie bierze się najczęściej z faktu nieznamomości tego, co Pismo święte rzeczywiście mówi na temat zbawienia. W konsekwencji ludzie tracą nadzieję na wiekuiste Życie z Bogiem. Nawet osoby świetnie wykształcone w swych zawodach często mają niewielką wiedzę na temat zbawienia. Inni nie potrafią odpowiedzieć sensownie na pytanie: Dlaczego Dobra Nowina o ratunku w Chrystusie (czyli Ewangelia) jest dobra i jakie przełożenie jej treść ma na ich obecne i przyszłe życie? Aby temu zaradzić, przygotowaliśmy dla Państwa broszurę wyjaśniającą jak w pigułce, co Biblia tak naprawdę mówi o zbawieniu. Z niej dowiedzą się Państwo, czym jest zbawienie, a czym nie jest, jak można go dostąpić, a co zupełnie nie ma znaczenia, bo nie działa, pomimo tego, że w powszechnym myśleniu panuje przekonanie, iż może jednak działa.

ZMARTWYCHWSTANIE I ŻYCIE

J 11,25

ALFA I OMEGA

Ap 22,13

OPOKA

1 Kor 10,4

MESJASZ

Dn 9,25

BARANEK BOŻY

J 1,29

ZBAWICIEL ŚWIATA

J 4,42

DROGA, PRAWDA I ŻYCIE

J 14,6

WYBAWCA

Hi 19,25

JA JESTEM

J 8,58

BÓG CAŁEJ ZIEMI

Iz 54,5

NAUCZYCIEL

J 13,13

ŚWIĘTY
1 P 3,15

DOBRY PASTERZ
J 10,11

KSIĄŻĘ POKOJU
Iz 9,5

UMIŁOWANY
Ef 1,6

ŚWIATŁOŚĆ DANA TEMU
ŚWIATU
J 8,12

PAN ZASTĘPÓW
Iz 54,5

PAN PANÓW
1 Tm 6,14-15

KRÓL KRÓLÓW
1 Tm 6,14-15

FUNDAMENT
1 Kor 3,11

STWORZYCIEL
Iz 54,5

SŁOWO BOGA
J 1,1-2

DOBRA
WIADOMOŚĆ
DLA TYCH,
KTÓRZY TRACĄ
NADZIEJĘ

Spis treści

Część 1.

Dobra Wiadomość o ratunku w Chrystusie	5
--	---

Część 2.

Wsparcie biblijne	13
-------------------------	----

Część 3.

W jaki sposób można stać się uczniem Jezusa Chrystusa	41
--	----

DOBRA
WIADOMOŚĆ
DLA TYCH,
KTÓRZY TRACĄ
NADZIEJĘ

Wydawnictwo NPD, Warszawa

Wersety biblijne oraz teksty uzupełniające zawarte w tej publikacji pochodzą zasadniczo z *Dobrej Wiadomości o ratunku w Chrystusie* (Nowy Testament we współczesnym języku polskim), wydanie drugie, Wydawnictwo NPD, Warszawa 2022 a także z innych publikacji NPD.

Redakcja:
Zespół Wydawnictwa NPD

Redaktor naczelny:
Piotr Wacławik

Projekt okładki: *Izabela Surdykowska-Jurek*
Skład i opracowanie graficzne projektu: Studio Karandasz

Copyright © 2024 by Wydawnictwo NPD, Warszawa.

All rights reserved.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Ta książka ani żadna jej część nie może być przedrukowywana ani w jakikolwiek inny sposób reprodukowana czy powielana mechanicznie, fotooptycznie, zapisywana elektronicznie lub magnetycznie, ani odczytywana w środkach publicznego przekazu bez pisemnej zgody wydawcy.
W sprawie zezwoleń należy zwracać się do:

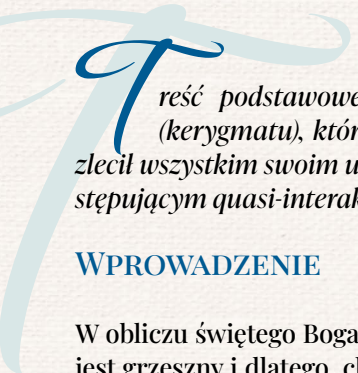
Wydawnictwo NPD
02-798 Warszawa, ul. Polnej Róży 1
e-mail: redakcja@BibliaNPD.pl
Redakcja: tel. 504 793 694

Więcej informacji na stronie:

www.BibliaNPD.pl
ISBN 978-83-63828-68-4

Część 1

DOBRA
WIADOMOŚĆ
O RATUNKU
W CHRYSZTUSIE

Treść podstawowego przekazu wiary biblijnej (kerygmatu), którego ogłaszanie Jezus Chrystus zlecił wszystkim swoim uczniom, można zawrzeć w następującym quasi-interaktywnym przesłaniu:

WPROWADZENIE

W obliczu świętego Boga każdy (bez wyjątku!) człowiek jest grzeszny i dlatego, choćby nawet bardzo się starał, nie ma szansy na spędzenie wieczności ze Stwórcą. NT ujmuje to krótko:

(...) wszyscy zgrzeszyli i są pozbawieni Bożej chwały.
(Rz 3,23 NPD)

Ludzie, którzy są przekonani, że dzięki własnemu dobremu, moralnemu postępowaniu dojdą do zbawienia, są w straszliwym błędzie, który może zgubić ich na wieczność.

DLACZEGO TAK UWAŻASZ?

Ponieważ zbawienie można otrzymać jedynie od Boga jako Jego łaskawy dar, na który w żaden sposób nie można sobie zasłużyć.

Na tym bowiem polega Boża łaskawość, iż to On dokonuje zbawienia każdego, kto całą swoją wiarę i zaufanie składa w Chrystusie. Taka jest suwerenna Boża decyzja i taki jest dar Najwyższego, który On nam ofiarował. A decyzja ta i Boże działanie w żaden sposób nie zależą od naszych uczynków, aby nikt nie mógł pysznić się czy chlubić!

(Ef 2,8-9 NPD)

W JAKI SPOSÓB MOŻNA WIĘC OTRZYMAĆ ÓW DAR ZBAWIENIA?

Ponieważ Bóg

(...) pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni,

(1 Tm 2,4 NPD)

to w osobie Syna – Jezusa Chrystusa – sam przyszedł na Ziemię, aby poprzez przelanie swojej krwi (Dz 20,28) ponieść karę za nasze winy. To jest jedyna droga do pojednania Boga z człowiekiem.

Bóg tylko w jeden sposób okazał światu swoje zmiłowanie: wydając swego Jedyne­go Prawowitego Syna za grzechy tego świata, aby każdy, kto trwa w ufności do Niego, nie zginął, lecz otrzymał Życie – to odwieczne i nieskończone.

(J 3,16 NPD)

W ten sposób Bóg sam spełnił konieczny warunek zbawienia, którego żaden człowiek nie był i nie jest w stanie wypełnić. Od nas oczekuje, że każdy Mu zaufa, a uznając Go za swojego PANA, odwróci się od starego, grzesznego stylu życia i zacznie pełnić Jego wolę, prowadząc nowe życie według Jego Słowa i Ducha.

DLACZEGO PEŁNIENIE WOLI BOŻEJ JEST TAK WAŻNE?

Z prostego powodu: jej pełnienie jest testem naszego serca. Tylko przez podporządkowanie się woli Najwyższego możemy prawdziwie pokazać, czy szczerze złożyliśmy w Bogu całą naszą ufność. Jezus wyraźnie powiedział:

Nie każdy bowiem, kto twierdzi, że jestem jego PANEM, wejdzie do Królestwa Niebios. Tam znajdzie się tylko ten, kto faktycznie pełni wolę Ojca, który jest w Niebiosach.

(Mt 7,21 NPD)

CZY TO JEDNAK W ISTOCIE NIE OZNACZA, ŻE UCZYNKI SĄ POTRZEBNE DO ZBAWIENIA?

Twoje własne uczynki na nic się nie zdadzą, nawet jeśli będziesz bardzo religijnym i ciągle modlącym się człowiekiem. Jak napisał prorok Izajasz, my, ludzie, jesteśmy w swej naturze

(...) skalani, całkowicie zbrukani grzechem, a wszystkie nasze dobre czyny są jak skrwawiona szmata.

(Iz 64,5 NPD)

Na zbawienie nie można zasłużyć sobie uczynkami!

ZARAZ, JAK TO MOŻLIWE, ABY NASZE DOBRE CZYNY NIE LICZYŁY SIĘ U BOGA?

Zbawienie jest całkowicie łaskawym Bożym darem, a pełnienie woli Bożej jest potwierdzeniem przyjęcia tego daru. Dobrymi czynami w oczach Najwyższego są tylko te,

(...) które On sam wcześniej zaplanował dla nas do wykonania.

(Ef 2,10 NPD)

Tylko takie uczynki się liczą. Kluczem jest więc posłuszeństwo wobec Boga. Dlatego tak ważne jest, byś

w każdej dziedzinie życia pełnił wolę Bożą. Czyniąc to, poświadczasz, że Jezus umarł za ciebie nie na marne.

ALE JAK POZNAĆ WOLĘ BOGA?

Wspaniałą wiadomością jest to, że Najwyższy uczynił swoją wolę jawną. Dokonał tego na stronicach Biblii. Czytając Pismo św., będziesz mógł osobiście poznać Boga i Jego plany wobec ciebie. Jeśli szczerze zdecydujesz się, by rozpocząć nowe życie, opierając się na Bożym prowadzeniu, to taką decyzję nazywa się nowym narodzeniem (z Ducha Bożego), a życie oparte na pełnym zaufaniu Bogu nazywa się wiarą, która prowadzi do zbawienia.

DOBRZE, ALE JEŚLI AKURAT TAKIE ROZWIĄZANIE MI NIE ODPOWIADA, TO CZY ISTNIEJE JAKAŚ INNA DROGA DO ZBAWIENIA?

Zgodnie z nauczaniem Apostoła Piotra

(...) w nikim innym nie ma zbawienia, gdyż [poza Jezusem] nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym mogliby zostać zbawieni.

(Dz 4,12 NPD)

DLACZEGO PIOTR TAK NAUCZAŁ? PRZECIEŻ W TAKIM EKSKLUZYWIZMIE NIE MA ANI MIŁOŚCI, ANI TOLERANCJI!

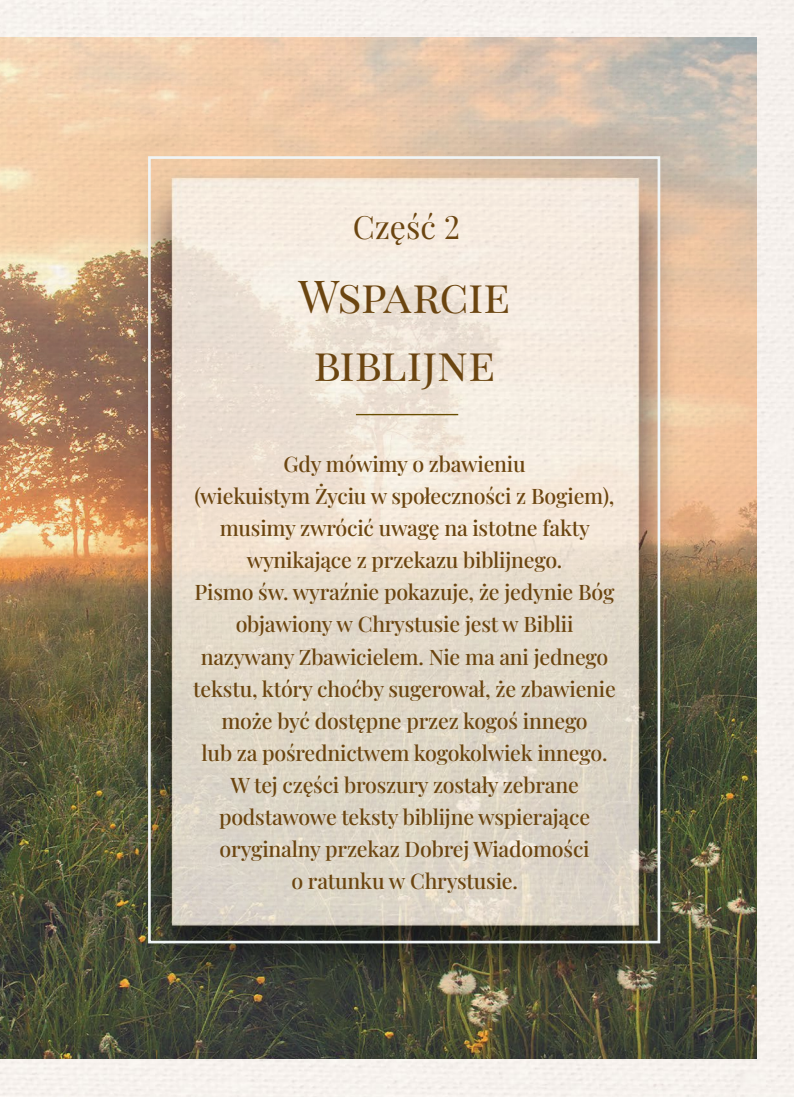
Ponieważ to sam Jezus, który jest jedynym objawieniem Bożej miłości, powiedział:

Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie.

(J 14,6 NPD)

Syntetyczne wyjaśnienie Bożego planu zbawienia można znaleźć w pierwszych dwóch rozdziałach *Listu do Efezjan*, a poszerzony wykład na ten temat – w pierwszych ośmiu rozdziałach *Listu do Rzymian*. W tzw. „Kazaniu na wzgórzu”, zrelacjonowanym w *Dobrej Wiadomości o ratunku w Chrystusie w relacji Mateusza* (rozdziały 5–7), Jezus przedstawił Konstytucję Bożego Królestwa – podstawowy opis owocu Bożego duchowego kodu DNA, który rodzi się w ludziach narodzonych duchowo (por. J 3,3–21). W innej formie omówił to Apostoł Jan w *Pierwszym liście Jana*, a skrócone wersje opisu tego kodu znajdujemy także w 1 Kor 13,4–8a oraz w Ga 5,9–24.

Część 2

WSPARCIE BIBLIJNE

Gdy mówimy o zbawieniu
(wiekuistym Życiu w społeczności z Bogiem),
musimy zwrócić uwagę na istotne fakty
wynikające z przekazu biblijnego.

Pismo św. wyraźnie pokazuje, że jedynie Bóg
objawiony w Chrystusie jest w Biblii
nazywany Zbawicielem. Nie ma ani jednego
tekstu, który choćby sugerował, że zbawienie
może być dostępne przez kogoś innego
lub za pośrednictwem kogokolwiek innego.

W tej części broszury zostały zebrane
podstawowe teksty biblijne wspierające
oryginalny przekaz Dobrej Wiadomości
o ratunku w Chrystusie.

On JEST Słowem Boga w wieczności – Jego Wyrazem – sensem, treścią i odwieczną istotą przekazu Najwyższego. Z Niego wszystko się wzięło i w Nim miało swój początek. A skoro odwieczne Słowo Boga w istocie swej jest z Boga, oznacza to, że ON JEST odwiecznym Bogiem. Z uwagi na Niego i przez Niego wszystko się stało, a bez Niego nic się nie stało, cokolwiek się dokonało. W Nim bowiem złożona jest cała pełnia odwiecznego i nieskończonego Bożego Życia. I to właśnie On – Światłość tego Życia – przyszedł do ludzi, aby swoim blaskiem rozświetlić ciemność, a ona nie była w stanie Go ogarnąć ani przewyciężyć. (...) W końcu Ten, który jest Światłością prawdziwą – a więc tą jedyną, jaka ma rzeczywistą zdolność oświecenia każdego człowieka – przyszedł na ten świat. Przyszedł On do świata, który powstał przez Niego i dla Niego, lecz ten świat nie związał się z Nim ani Mu się nie poddał. I chociaż przyszedł do swojej własności, to nawet naród, w którym się narodził, Jemu nie zaufał.

Jednak tym wszystkim, którzy Mu zaufali, to znaczy uwierzyli, kim On JEST, dał prawo i zdolność stania się dziećmi Bożymi, a więc tymi, którzy narodzili się nie tylko w sposób fizyczny – to znaczy nie tylko z pożądania cielesnego czy z ludzkiej woli, ale narodzili się duchowo – to znaczy z Boga. A ponieważ Ten, w którym Boże Słowo przybrało ludzką naturę, zamieszkał pośród nas, mogliśmy ujrzyć Jego chwałę – to znaczy chwałę Ojca, jaka ujawniła się w tym pełnym łaski i prawdy Jedynym Prawowitym Bożym Synu.

J 1,1-5 i 9-14 (NPD)

Fakt ten zawsze podkreślam niezwykle mocno, gdyż wszyscy ludzie powinni przyjąć to i zrozumieć, że Chrystus Jezus przyszedł na ten świat, by zbawić grzeszników, do których przede wszystkim zaliczam sam siebie. Wspomnianego miłosierdzia dostałem jako jeden z pierwszych, aby Chrystus Jezus mógł na moim przykładzie ukazać jasno swą przeogromną wielkoduszność wobec wszystkich, którzy – poszukując odwiecznego i nieskończonego Życia – w Nim złożą całą swą nadzieję i zaufanie. Z tego to powodu Jemu – Królowi Wieków, Nieśmiertelnemu, Niewidzialnemu, Jedynemu Bogu niechaj będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

1 Tm 1,15-17 (NPD)

Wysławiamy Boga i Ojca PANA naszego Jezusa Chrystusa, który w **swym Synu** udzielił nam wszelkiego duchowego błogosławieństwa Niebios. On bowiem – jeszcze przed założeniem świata – w głębinach swej ofiarnej miłości postanowił, że w Jego oczach człowiek będzie mógł zostać uznany za świętego i nieskalanego **tylko w Chrystusie**. A zaplanował to w ten sposób, byśmy w **Jezusie Chrystusie** stali się zdolni do objęcia dziedzictwa i abyśmy sławili wspaniałość Jego łaskowości, którą tak szczodrze nas obdarował w **Umiłowanym**. W **Nim** bowiem, a ściślej rzecz ujmując **mocą Jego krwi**, dokonał naszego odkupienia i uwolnienia z mocy grzechu. Uczynił to z powodu wielkiego bogactwa swojej łaski, którą tak hojnie obdarował nas w **Chrystusie**. W niej to udzielił nam także wszelkiej mądrości i zrozumienia, jakie są potrzebne do pojęcia tajemnicy, którą złożył w **Chrystusie**. Według niej, gdy już nadejdzie ustalony czas, wszystko, co jest w Niebiosach i na Ziemi, zostanie **poddane Chrystusowi**. Wtedy również my – zgodnie z odwiecznym planem Tego, który każdą sprawę realizuje według swojej woli – dostąpimy tego zaszczytu, by zaistnieć w **blasku Jego chwały**. A mówię to zarówno o tych spośród nas, Żydów, którzy pierwszą całą swoją nadzieję oparliśmy **na Chrystusie**, jak i o was, wierzących, którzy pochodzicie z innych narodów, to znaczy o tych, którzy po usłyszeniu Słowa Prawdy, czyli Dobrej Wiadomości o ratunku w **Chrystusie**,

złożyliście w **Nim** całą swoją ufność i zostaliście opieczętowni obiecany Duchem Uświęcenia, który jest zadatkiem przygotowanego dziedzictwa, jakie oczekuje nas w Chwale Bożego Majestatu. Z tego powodu, odkąd tylko dowiedziałem się o waszym zaufaniu **do Jezusa, naszego PANA**, i o ofiarnej miłości, z jaką postępujecie wobec wszystkich braci i siostr w wierze, bez ustanku dziękuję za was, wspominając was ciągle w moich modlitwach. Proszę w nich, aby Bóg – Ojciec wszelkiej chwały – udzielił wam w **Duchu PANA naszego Jezusa Chrystusa** wszelkiego oświecenia i mądrości potrzebnych do lepszego poznania Jego samego. Proszę także o to, aby On sam otwierał oczy waszych serc ku lepszemu pojmowaniu tego, czym jest nadzieja, do której was wzywa, czym **bogactwo Jego chwały**, którą macie odziedziczyć wraz z innymi wierzącymi, oraz czym jest **nieskończona Jego potęga**, której z całą mocą używa względem nas.

Ef 1,3-19 (NPD)

Wtedy Jezus rzekł: „**JA JESTEM** Drogą, Prawdą i Życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie”.

J 14,6 (NPD)

Śłuchajcie jednak uważnie, gdyż to, co powiem, ma wielkie znaczenie. To JA JESTEM Bramą dla owiec. Wszyscy, którzy głoszą coś innego, są złodziejami i grabieżcami, ci zaś, którzy są prawdziwie moimi owcami, tamtych nie słuchają! JA JESTEM Bramą Bożego Królestwa, do którego można wejść tylko przeze mnie! Kto wchodzi tam przeze mnie, będzie uratowany i znajdzie obfitość pokarmu. Złodziej zaś przychodzi nie po to, by nakarmić owce, lecz aby je wykraść i zabić – zgubić je na wieki! Ja natomiast przyszedłem po to, aby wszystkim owcom należącym do mego stada dać odwieczne i nie-skończone Życie w Królestwie Boga i aby to Życie miały w całej duchowej obfitości! JA JESTEM Dobrym Pasterzem, czyli takim, który jest gotów oddać swe życie za owce. Najemni pracownicy – niebędący prawdziwymi pasterzami – doglądają owiec jedynie dla pieniędzy. Gdy widzą zbliżającego się wilka, porzucają powierzone im owce i w strachu uciekają, ratując samych siebie. Wilk zaś, gdy już wpadnie w stado, porywa którąś z owiec, a pozostałe rozprasza. Niestety ci, którym nie zależy na dobru owiec, zupełnie się tym nie przejmują. Ale JA JESTEM Dobrym Pasterzem! Znam moje owce, a one również znają mnie. Znam je tak dobrze, jak Ojciec zna mnie, a ja Ojca. Jestem gotów oddać życie za moje stado!

J 10,7b-15 (NPD)

Innym razem w rozmowie z faryzeuszami Jezus powiedział: „JA JESTEM Światłością daną temu światu! Ten, kto chodzi za mną, nie zabłądzi w ciemnościach, gdyż we mnie znajdzie światłość, która powiedzie go do odwiecznego i nieskończonego Życia”.

J 8,12 (NPD)

A teraz wszystkie ludy, słuchajcie mnie uważnie, gdyż do was wkrótce skieruję moje SŁOWO. Skieruję je do was jako światłość dla wszystkich narodów. Bliski jest czas objawienia mej sprawiedliwości i zbawienia, które przygotowałem – tego zbawienia, za którym tęsknią wszystkie narody. I znajdą je w moich ramionach. Wzniescie swe oczy w Niebiosa i spójrzcie w dół, na Ziemię. Nadejdzie czas, że Niebiosa jak dym się rozwieją, a Ziemia zużyje jak stara szmata. Jej mieszkańcy będą padali jak muchy, lecz zbawienie, które ja dam, będzie trwało na wieki. Sprawiedliwość, którą ja przyniosę, nigdy się nie skończy.

Iz 51,4-6 (NPD)

Z tego powodu od dnia, w którym o was usłyszeliśmy, nie przestajemy prosić Boga w modlitwach, aby wasze poznawanie Jego woli dokonywało się w pełni wszelkiej mądrości i duchowego zrozumienia. Chodzi bowiem o to, żebyście nauczyli się **żyć w sposób godny PANA**, to znaczy, abyście – starając się Jemu przypodobać – w każdej sprawie wydawali dobry owoc, którym jest wzrost w wierze i w głębszym osobistym poznaniu Boga. Wpatrując się w Jego potęgę i chwałę, owocujcie wytrwałością i cierpliwością oraz radosnym dziękczynieniem składanym Ojcu, który uzdolnił was do otrzymania udziału w obiecany m dziedzictwie w światłości. Bądźcie świadomi, że to Bóg wyrwał nas z mocy ciemności i przeniósł pod **panowanie umiłowanego Syna, w którym dokonał naszego odkupienia i uwolnienia z mocy grzechu**. W Nim też objawił swoją naturę i dlatego tylko **On jest jedynym obrazem niewidzialnego Boga**, praprzyczyną wszelkiego stworzenia. W Nim bowiem zaistniało wszystko, co tylko zostało stworzone, zarówno w Niebiosach, jak i na Ziemi: byty widzialne i niewidzialne, trony, panowania, zwierzchności i władze. **Wszystko dokonało się przez Niego i dla Niego**. Dlatego **ON JEST** przed wszystkim i wszystko jedynie w Nim ma swój cel, sens i miejsce. I to **On jest Głową Kościoła**, to znaczy żywej społeczności wierzących, która jest Jego Ciałem pierwszym z tych, którzy narodzili się z Bożego Ducha. To właśnie w Nim Bóg posta-

nowił objawić się w całej pełni i zdecydował, że również w Nim pojedna ze sobą wszystko – i to, co jest na Ziemi, i to, co w Niebiosach – pieczętując ten pokój krwią, którą Chrystus przelał na krzyżu. Bóg osobiście postanowił, że tylko w taki sposób wszyscy – również i wy, niegdyś Mu obcy i wrodzy przez niegodziwość waszych myśli i czynów – mogą zostać z Nim na nowo pojednani. I sam tego dokonał przez śmierć, której Jezus doświadczył w swoim ludzkim ciele, abyście w Nim mogli stać się święci, nieskalani i nienaganni, o ile tylko wytrwacie w ufności do Tego, który jest niewzruszonym fundamentem naszej wiary, i nie pozwolicie ograbić się z nadziei przyniesionej wam przez Dobrą Wiadomość o ratunku w Chrystusie!

Kol 1,9-23 (NPD)

To bowiem jest dobre i miłe w oczach Zbawiciela naszego, Boga, który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania owej zasadniczej prawdy, iż Bóg jest tylko jeden i jeden również jest Pośrednik między Bogiem a ludźmi – ten, w którego człowieczym ciele On sam się objawił – Chrystus Jezus. On to w oznaczonym czasie wydał samego siebie jako okup za wszystkich ludzi!

1 Tm 2,3-6 (NPD)

Pragnę bowiem, aby serca wszystkich mogły doświadczyć pełni zachęty i zespolenia w postawie ofiarnej Bożej miłości, w trakcie poznawania i lepszego zrozumienia bogactwa Boskiej tajemnicy, która została złożona w Chrystusie, gdyż w Nim są zawarte wszystkie skarby Bożej mądrości i poznania Najwyższego. Piszę do was o tym, aby nikt – swoimi pozornie mądrymi, lecz w istocie zwodniczymi wywodami – nie pozbawił was rozumu! Bo chociaż fizycznie nie jestem obecny pośród was, to duchem ciągle jestem z wami i raduję się, słysząc o porządku, jaki pośród was panuje, oraz o tym, że umacniacie swoje zaufanie w Chrystusie! A skoro poddaliście się Chrystusowi Jezusowi jako PANU, stosownie do tego postępujcie! **W Nim się zakorzeniajcie i na Nim się budujcie, umacniając w Nim swoją wiarę zgodnie z otrzymanym pouczeniem – czyli w pełni dziękczynienia!** Bądźcie zawsze ostrożni i zważajcie, aby nikt was nie zwiódł przez jakieś zręczne filozofowanie i pozornie mądre argumentowanie! Tego rodzaju zwodzenie rozpoznacie po tym, że jest oparte na ludzkich tradycjach lub światowym sposobie myślenia, a nie na Chrystusie, w którego ludzkim ciele zamieszkała cała pełnia Boskości. **W Nim bowiem znajduje się niewyczerpana obfitość wszystkiego, co jest potrzebne do Życia, ponieważ On jest Tym, który góruje nad wszelką władzą i każdą zwierzchnością.** W Nim też dokonuje się wasze prawdziwe obrzezanie

– to duchowe, a nie to uczynione ręką ludzką na ciele. **Chrystusowe obrzezanie jest bowiem dziełem, które realizuje się na sercu i polega na odrzuceniu grzesznych pożądań starej cielesnej natury.** A urzeczywistnia się ono wówczas, gdy – zanurzeni w Niego – wraz z Nim składamy do grobu naszą starą, grzeszną naturę, ufając, że w taki sam sposób wraz z Nim powstanimy do Życia dzięki Boskiej mocy, którą On objawił w czasie swego zmartwychwstania. **W Nim, bracia i siostry, zostaliśmy wezwani do odwiecznego i nieskończonego Życia.** I chociaż wcześniej – gdy znajdowaliśmy się w mocy Śmierci – nasza nieobrzezana grzeszna natura trzymała nas w niewoli swych rozpasanych żądz, to Bóg w Chryście uwolnił nas od kary za wszystkie nasze występki i grzechy! W Nim został anulowany nasz zapis dłużny, który był dowodem przeciwko nam. Zapis ten został unieważniony i zniszczony przez przybicie do krzyża. W ten sposób w Chryście Bóg obdarł z mocy wszelkie potęgi i zwierzchności, aby publicznie zatriumfować nad nimi oraz nad ich roszczeniami! Dlatego, drodzy bracia i siostry, nie przejmujcie się tym, gdy jacyś ludzie potępiają was z powodu tego, co jecie czy pijecie, albo gdy ktoś krytykuje was dlatego, że nie obchodzicie – jak on – różnego typu świąt astrologicznych czy szabatów. Te tradycje i zwyczaje są bowiem jedynie cieniem spraw przyszłych, a prawdziwą światłością jest

Chrystus. Nie przejmujcie się tym, gdy ktoś mający upodobanie w umartwianiu samego siebie, w kulcie aniołów, w różnego typu ekscytacjach emocjonalnych lub w pielęgnowaniu religijnych wymysłów, które rodzą się z jego skażonej grzechem natury, próbuje was osądzać i dyskwalifikować. Opinia takiej osoby nie ma żadnego znaczenia, ponieważ człowiek taki nie trzyma się mocno Chrystusa, który jest Głową Ciała, to znaczy społeczności wierzących. A przecież wiadomo, że każde ciało – dzięki wewnętrznym połączeniom i więzom – właśnie z głowy czerpie wszystkie ważne informacje potrzebne do prawidłowego funkcjonowania całości. Tylko wtedy może ono wzrastać w sposób zgodny z Bożym celem i planem. Jeśli więc rzeczywiście postanowiliście w Chrystusie być martwymi dla tego sposobu myślenia, który jest ze świata, to dlaczego dalej postępujecie według zasad tego świata? Dlaczego ciągle jeszcze stosujecie się do jakichś religijnych zakazów typu: „Tego nie ruszaj! Tamtego nie jedz! Tego też unikaj!”? Skoro cała materia jest przeznaczona na zniszczenie przez jej używanie, to przecież jasne jest, że wspomniane religijne nakazy i zakazy – których z takim zapalem przestrzegacie – są jedynie ludzkimi wymysłami. I chociaż mają one pozory mądrości, to w swej istocie są jedynie przebiegłym zwodzeniem, którego źródłem jest zamięłowanie do obrzędowości i fałszywa pokora. Ludzie postępujący w taki sposób

nadmiernie skupiają się na swej starej, skłonnej do grzechu naturze. W rezultacie, zamiast zaakceptować fakt, że jej słabości będą w tym życiu ciągle ich nękać, dążą do niczym nieuzasadnionego fizycznego umartwiania własnych ciał.

Kol 2,2-23 (NPD)

Wiedźcie również i to, że w nikim innym nie ma zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym mogliby zostać zbawieni.

Dz 4,12 (NPD)

Jedynie JA JESTEM Sprawiedliwy i tylko JA JESTEM Zbawicielem! Poza mną nie ma innego! W sprawie zbawienia niech cały świat zwraca się jedynie do mnie, gdyż tylko JA JESTEM żywym Bogiem i oprócz mnie nie ma żadnego innego!

Iz 45,21c-22 (NPD)

Jezus odpowiedział takimi słowami: — Dzieło Boże polega na tym, byście trwali w zaufaniu do tego, którego Najwyższy do was posłał, czyli do mnie.

J 6,29 (NPD)

Pielegnujcie w sobie taki sposób myślenia, jakim był przesiąknięty Chrystus Jezus. On bowiem, choć jest Bogiem, to jednak przebywając na Ziemi, nie upierał się zachłannie, by korzystać z praw i przywilejów, które przysługiwały Mu jako Bogu. Wręcz przeciwnie, sam siebie dobrowolnie z nich ogołocił, a przyjmując postać człowieka, pokazał nam, w jaki sposób powinniśmy być bez reszty poddani Bogu. W tym właśnie celu uniżył samego siebie, aby na swoim przykładzie wyjaśnić nam, na czym polega posłuszeństwo, jakiego oczekuje Bóg – to znaczy takie, którego nawet śmierć nie jest w stanie złamać, choćby miała to być śmierć tak straszliwa jak ta na krzyżu! A ponieważ Bóg w Nim postanowił wywyżczyć siebie, otrzymał On imię wyniesione ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięły się kolana każdej istoty niebiańskiej, ziemskiej czy podziemnej i aby wszyscy uznali, że Jezus Chrystus jest jedynym prawdziwym PANEM wszystkiego, czym oddadzą chwałę Bogu – naszemu Ojcu w Niebiosach.

Flp 2,5-11 (NPD)

Trzeba bowiem wiedzieć, że Ojciec już nikogo sam więcej nie osądzi, gdyż całą swą sędziowską władzę przekazał Synowi. Uczynił to po to, aby wszyscy oddawali cześć Synowi, tak samo jak oddają ją Ojcu. Zrozumcie więc, że jeśli ktoś nie otacza czcią Syna, ten również nie oddaje czci Ojcu, który Go posłał. I tego jeszcze posłuchajcie, bo również i to jest niezwykle ważne: każdy, kto trwa w moim Słowie i pokłada ufność w Tym, który mnie posłał, ma w sobie odwieczne i nieskończone Życie! Taki człowiek nie musi obawiać się nadchodzącego Sądu i oddzielenia na wieczną Śmierć, gdyż trwa na drodze prowadzącej ze śmierci do Życia! To, co teraz mówię wam, ma niezwykle znaczenie, gdyż zbliża się czas, a w zasadzie już nadszedł, by wszyscy, którzy są jeszcze duchowo martwi, zaczęli w końcu słuchać mnie – Bożego Syna. Ci zaś, którzy dadzą posłuch temu, co mówię, otrzymają udział w odwiecznym i nieskończonym Życiu.

J 5,22-25 (NPD)

Wiekuiste Życie polega bowiem na trwaniu w bliskiej, osobistej relacji z Jedynym Prawdziwym Bogiem, który objawił się w posłanym na świat Jezusie Chrystusie.

J 17,3 (NPD)

Tej właśnie mocy Bóg użył również wobec was, kiedy byliście duchowo martwi z powodu waszych występ-ków i grzechów. Tkwiąc w nich, postępowaliście według wzorców otaczającego was świata, realizując w ten spo-sób plany władcy mocarstwa mroku, to znaczy ducha, który nieustannie działa pośród synów buntu. Wszyscy zresztą kiedyś do nich należeliśmy, gdy ulegając swej starej naturze, spełnialiśmy jej zmysłowe pożądania i zamysły. Z tego to powodu, podobnie jak inni, zasługi-waliśmy na Boży gniew. **Jednak Bóg, który jest nadzwyczaj bogaty w miłosierdzie, w ogromie swej ofiarnej miłości, jaką okazał nam w Chrystusie, w Nim powołał nas do Życia. I to kogo? Nas, ludzi, którzy byliśmy du-chowo martwi z powodu grzechu! I właśnie z mocy tego grzechu Bóg uwolnił nas aktem swojej łaski! Co więcej, udostępniając nam Życie w Chrystusie Jezusie, w Nim także zapewnił nam miejsce w Niebiosach.** To wszystko uczynił w jednym celu, aby w czasie, który nieuchronnie nadejdzie, ukazać ogrom swojej łaskawości poprzez łagodność, z jaką potraktuje nas wszystkich, którzy trwamy w Chrystusie Jezusie. Na tym bowiem polega Boża łaskawość, iż to On dokonuje zbawienia każdego, kto całą swoją wiarę i zaufanie składa w Chrystusie. Taka jest suwerenna Boża decyzja i taki jest dar Najwyższego, który On nam ofiarował. A decyzja ta i Boże działanie w żaden sposób nie zależą od naszych uczynków, aby nikt nie mógł pysznić się czy chlubić! Jednak nie na tym

kończy się Boży plan zbawienia. Najwyższy pragnie, abyśmy – będąc już nowym stworzeniem w Chrystusie Jezusie – pełnili Jego wolę, realizując dobre dzieła, które On sam wcześniej zaplanował dla nas do wykonania.

Ef 2,1-10 (NPD)

Zbliża się jednak czas, a w zasadzie już nadszedł, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w duchu i w prawdzie. I właśnie takich czcicieli chce mieć Ojciec! Bóg jest Postacią Duchową, dlatego konieczne jest, by Jego czciciele oddawali Mu cześć w duchu i w prawdzie.

J 4,23-24 (NPD)

Przed wszystkim musicie wiedzieć, że ja nie wstydzę się Dobrej Wiadomości o ratunku w Chrystusie, gdyż to właśnie ona jest mocą Bożą niosącą ratunek wszystkim, którzy zaufali jej przesłaniu – najpierw Żydom, a później innym narodom.

Rz 1,16 (NPD)

A jednak to wszystko, co zdawało się być dla mnie zyskiem, z powodu Chrystusa uznałem za stratę! O tak! W świetle doniosłości osobistego poznania Chrystusa Jezusa, mojego PANA, wszystkie te sprawy przestały mieć dla mnie jakiegokolwiek znaczenie, a czas, który wcześniej poświęcałem obrzędowej religijności, okazał się zmarnowany! **Dla Jezusa definitywnie zrezygnowałem ze wszystkiego, co kiedyś miało dla mnie jakąkolwiek wartość, i teraz brzydzę się tym niczym fekaliami.** Zależy mi jedynie na tym, aby wytrwać w Chrystusie, po to, bym w Dniu Bożego Sądu nie był oceniany według kryterium mojej własnej „sprawiedliwości” – to znaczy tej, która bazuje na przepisach religijnych – a jedynie na podstawie pełnego poddania się i zaufania Chrystusowi. Z całego serca pragnę zbliżyć się do Chrystusa i stać się do Niego podobnym! Pragnę bowiem doświadczyć mocy Jego zmartwychwstania. Z tego powodu jestem gotów na pełną z Nim jedność – zarówno w cierpieniach, jak i w śmierci – na wzór tego, co On przeszedł. Bo niezłomie ufam, że idąc wiernie Jego śladami, zostanę podniesiony z martwych do Jego odwiecznego i nieskończonego Życia. Nie uważam bowiem wcale, bym już je posiadał. Nie dotarłem przecież jeszcze do celu, lecz nadal wytrwale zmierzam ku odwiecznemu Bożemu Życiu, wkładając w to wszystkie moje siły. Pragnę je pochwycić, ponieważ sam zostałem pochwycony przez Chrystusa Jezusa. Bracia i siostry, ponieważ jeszcze nie dobiegłem do mety,

nieustannie skupiam uwagę tylko na tym, co jest przede mną, a gardzę tym, co już zostawiłem za sobą. Bez wytechnienia pędzę po ów laur zwycięstwa oczekujący w górze wszystkich, którzy odpowiadając Bogu na Jego wezwanie, wytrwają w Chrystusie Jezusie! Bracia i siostry, wszyscy, którzy uważamy się za dojrzałych w Chrystusie, powinniśmy myśleć w taki właśnie sposób. A jeśli ktoś w tej dziedzinie ma inne poglądy, niech prosi Boga, aby ta kwestia jak najszybciej została odsłonięta przed jego oczami. Niezwykle ważne jest bowiem to, abyśmy się nie zatrzymywali ani nie cofali na drodze wiary, którą idziemy, lecz byśmy konsekwentnie dalej nią podążali! Bracia i siostry, tak bardzo chcę, abyście wszyscy stali się moimi naśladowcami, a jeśli pojawią się u was inni nauczyciele, weryfikujcie ich na podstawie wzorca, jaki macie we mnie! Wielu z nich bowiem żyje jak wrogowie krzyża Chrystusa, o czym często mówiłem, a teraz, ponownie – ze łzami – wam przypominam. Lecz końcem ich będzie zguba, ponieważ bogiem czynią własny brzuch, a chwala to, czego powinni się wstydzić! Tacy myślą jedynie o ziemskich sprawach, a przecież nasza ojczyzna znajduje się w Niebiosach! To stamtąd wyczekujemy przybycia Jezusa Chrystusa, Zbawcy i PANA, który przemieni nasze obecne, marne ciała w nowe – nadając im taką samą postać, jaką ma Jego uwielbione ciało. A uczyni to mocą, której wszystko musi się podporządkować!

Flp 3,7-21 (NPD)

[Tak właśnie Jezus uświadomił Nikodemowi, że] Bóg tylko w jeden sposób okazał światu swoje zmiłowanie – wydając swego Jedynego Prawowitego Syna za grzech tego świata, aby każdy, kto trwa w ufności do Niego, nie zginął, lecz otrzymał Życie – to odwieczne i nieskończone. Bóg bowiem – w osobie Syna – przyszedł na ten świat nie po to, by świat potępić, lecz aby w Chrystusie dać światu ratunek od wiecznej zagłady. Kto trwa w zaufaniu do Syna, nie zostanie potępiony, lecz kto nie ufa Jego Słowu, sam wydaje na siebie wyrok potępienia, ponieważ swoją postawą pokazuje, że nie zaufał Jedyjnemu Prawowitemu Synowi Bożemu. A Sąd Boży dokonuje się już – tu i teraz – w następujący sposób: Światłość przyszła na świat, jednak wielu pokazało, że umiłowali ciemność. Należą do nich ci, którzy nie chcą porzucić zła i ciągle w nim trwają, co jest widoczne w ich czynach. Każdy bowiem, kto trwa w grzechu, w niezbity sposób pokazuje, iż w głębi swego serca nienawidzi Światłości. Taki człowiek nie garnie się do Światłości, aby nie okazało się, czym w rzeczywistości jest to, co robi. Lecz ten, kto podporządkowuje się nakazom Prawdy ujawnionej w Chrystusie, łączy do Jego Światłości, aby w blasku Jego Słowa potwierdziło się, że to, co czyni, jest wolą Boga.

J 3,16-21 (NPD)

Lecz Najwyższy nie mieszka w tym, co zostało zbudowane ludzką ręką. Sam o tym powiedział przez proro-
ka: *Niebiosa są moim Tronem, a Ziemia jest podnóżkiem dla stóp moich. Jakiż to dom możecie mi wybudować lub jakie miejsce dla mego Odpocznienia? Niebiosy i Ziemię sam wykonałem. One są moimi!*

Dz 7,48-50 (NPD)

Jezus powiedział:

„A to, czy ktoś prawdziwie mnie miłuje, zostanie zwer-
yfikowane według jednego tylko kryterium: czy zachowuje i stosuje moje Słowo. Kto tak czyni, ten mnie miłuje. Ten zaś, kto mnie miłuje, zostanie umiłowany przez Ojca, co oznacza, że i ja będę go miłować i dam się mu ujrzeć”.

J 14,21 (NPD)

(...) trwajcie w Chrystusie, PANU. *Jego tylko miejcie w swych sercach za Świętego.*

1 P 3,15 (NPD)

Ten, który jest PANEM Niebios i Ziemi, nie mieszka w świątyniach wzniesionych przez człowieka ani nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jakby czegoś od nich potrzebował. On sam bowiem jest Tym, który wszystko napędza życiem! To On daje każdemu zarówno tchnienie, jak i wszystko inne, co potrzebne jest do funkcjonowania! (...) Dlatego ten Bóg – nie zważając na dawne czasy ignorancji – wzywa teraz wszystkich, w każdym miejscu, do przemiany myślenia, gdyż wyznaczył już dzień, w którym osądzi ten świat! A Jego Sąd będzie polegał na podziale ludzkości, jaki dokona się według jednego tylko kryterium, którym będzie przyjęcie charakteru i sprawiedliwości Człowieka, w Którym On sam przyszedł na świat i Którego uwiarygodnił powstaniem z martwych!

Dz 17,24b-25 i 30-31 (NPD)

Wystrzegajcie się zatem fałszywych proroków, którzy będą was zwodzić, głosząc szerokie wejście do Bożego Królestwa! Tacy, gdy się pojawiają, będą udawać moje owce, lecz w środku są drapieżnymi wilkami! Jednak z łatwością ich rozpoznacie, gdy tylko przyjrzycie się owocom ich postępowania. Nie zbiera się bowiem winogron z cierni ani fig z ostów. Każde drzewo rodzi owoc stosowny dla siebie: dobre – rodzi dobry owoc, a ze-

psute i skażone rodzi skażony owoc. Szlachetne drzewo nie rodzi złego owocu, a to zepsute nie rodzi dobrego. Wiedźcie jednak, że każde drzewo, które nie przynosi dobrego owocu, zostanie wycięte i wrzucone do ognia. Pamiętajcie zatem: po owocu poznacie ich! Nie każdy bowiem, kto twierdzi, że jestem jego PANEM, wejdzie do Królestwa Niebios. Tam znajdzie się tylko ten, kto faktycznie pełni wolę Ojca, który jest w Niebiosach. W Dniu Sądu wielu będzie powoływać się na posługę, którą pełnili, mówiąc: „PANIE!... O PANIE! Czyż nie prorokowaliśmy, powołując się na Twoje namaszczenie i moc od Ciebie?! Czyż nie wyrzucaliśmy demonów, powołując się na Ciebie i nie czyniliśmy wielu cudów, wypowiadając Twoje imię?”. Ja jednak oświadczę im wówczas: „Robiliście to, jednak ja nie miałem z tym nic wspólnego! Nigdy nie byłem z wami w bliskiej relacji! Odejdźcie precz ode mnie wszyscy, którzy powoływaliście się na mnie, nie mając ku temu żadnego prawa!”. W Dniu Sądu przyznam się tylko do tych, którzy byli posłuszni mojemu Słowu.

Mt 7,15-24a (NPD)

Ja, Jan, kieruję ten przekaz do siedmiu społeczności wierzącego ludu w Azji wraz z pozdrowieniami od TEGO, KTÓRY JEST, KTÓRY BYŁ i KTÓRY NADCHODZI, i od siedmiorakiego Ducha przenikającego Jego Tron w Niebiosach. Trwajcie niestrudzenie w łasce i pokoju Jezusa Chrystusa. To On bowiem jest Tym, który w doczesnym życiu złożył świadectwo wiarygodności wszystkiego, o czym mówił. I to również On, jako pierwszy, sam powstał spośród umarłych. A dokonał tego zaraz po tym, gdy na dowód swej ofiarnej miłości przelał za nas swoją krew, składając siebie jako okup za nas. W ten sposób nie tylko dał nam uwolnienie z mocy grzechu, ale pokazał także, iż jest Władcą ponad wszelkimi potęgami i zwierzchnościami Ziemi. Tylko dzięki Niemu staliśmy się ludem należącym do Najwyższego Króla, kapłanami Boga, naszego Ojca. Dlatego tylko Jemu należy się wszelka chwała, gdyż w Jego ręku spoczywa wszelka moc i potęga po wszystkie wieki. Amen! On sam pewnego dnia pojawi się w obłoku w taki sposób, iż zobaczą Go wszyscy, również ci, którzy Go przebili, a wówczas wszystkie narody, bijąc się w piersi, padną przed Nim na twarz. Amen! I to właśnie On, jedyny PAN, mówi: „JA JESTEM Początkiem i Końcem wszystkiego, TYM, KTÓRY JEST, KTÓRY ZAWSZE BYŁ i KTÓRY NADCHODZI, Bogiem Wszechwładnym!”.

Ap 1,4-8 (NPD)

Po pierwsze chcemy wam potwierdzić, że Dobra Wiadomość, którą od Niego usłyszeliśmy i którą wam oznajmiamy, jest taka: Bóg jest Światłością i nie ma w Nim żadnej ciemności. Gdybyśmy więc twierdzili, że trwamy z Nim w jedności, lecz chodzilibyśmy drogami ciemności, znaczyłoby to, iż kłamiemy i nie ma w nas Prawdy. Jeśli jednak postępujemy drogami Światłości, tak jak On jest Światłością, to składamy świadectwo, że faktycznie mamy z Nim osobisty związek, a krew Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu, jakiegolwiek i kiedykolwiek popełniliśmy.

1 J 1,5-7 (NPD)

(...) On wziął na siebie nasze słabości, sam poniósł w swoim ciele wszystkie nasze bóleści. Tymczasem my myśleliśmy, iż Jego udręki są karą od Boga za Jego przewinienia. Lecz On został przebity za nasze winy, zmiażdżono Go za nasze występki. Przyjął na siebie karę, by nas od niej uwolnić. W Jego ranach ustanowiono nasze zbawienie.

Iz 53,4-5 (NPD)

W obliczu Boga – Źródła Życia, to znaczy wobec Chrystusa Jezusa, który za rządów Poncjusza Piłata złożył tak wspaniale świadectwo Życia, nakazuję ci, abyś strzegł Dobrej Wiadomości o ratunku w Chrystusie, by przetrwała czysta i niezafałszowana! Czyń to z oddaniem, aż do powtórnego przyjścia PANA naszego Jezusa Chrystusa, który pojawi się w stosownym czasie i ukaże cały swój Majestat jako wspaniały i jedyny Władca – KRÓL królów i PAN panów – objawiając swą chwałę jako Jedyny Nieśmiertelny, jako Ten, który zamieszkuje światłość niedostępną! Wtedy także ujawni tę stronę swojej natury, której żaden człowiek nigdy wcześniej nie widział, gdyż żaden śmiertelnik nie może jej ujrzeć, ponieważ jest to natura Tego, któremu należy się wszelka cześć i chwała na wieki wieków, Amen!

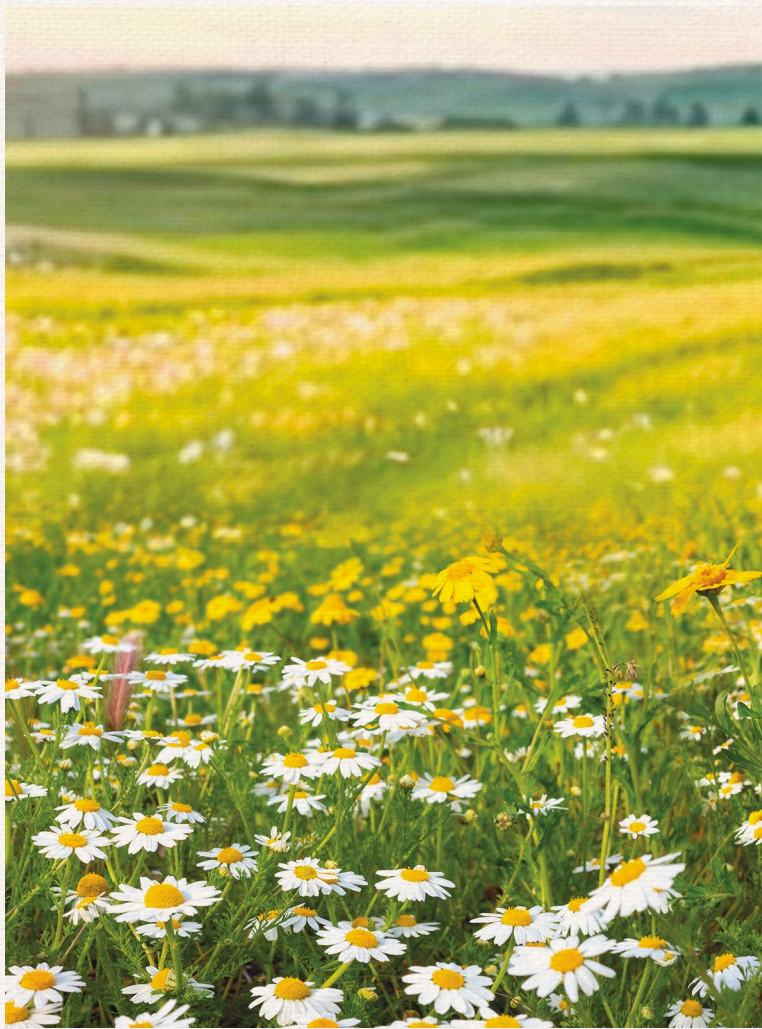
1 Tm 6,13-16 (NPD)

Tylko JA JESTEM PANEM i poza mną nie ma innego Zbawiciela. To ja obwieściłem wasze ocalenie. Szczegółowo opisałem i zapowiedziałem, co i kiedy zamierzam czynić, a następnie wszystkiego sam dokonałem. Żaden bożek tego nie uczynił. Macie być zatem świadkami tego, że tylko JA JESTEM Bogiem – podkreślił PAN. – Od wieczności po wieczność tylko JA JESTEM Bogiem. Nie ma nikogo, kto mógłby się mi przeciwstawić, nikt bowiem nie może zmienić tego, czego ja dokonuję.

Iz 43,11-13 (NPD)

Część 3

W JAKI SPOSÓB
MOŻNA STAĆ SIĘ
UCZNIEM
JEZUSA CHRYSTUSA

Wiele osób stawia pytanie, dlaczego wiadomość (informacja) o tym, czego dokonał Jezus, jest dobra. Dlaczego przekaz o Jego dziele jest Dobrą Wiadomością (gr. *Euangelion*), a nie informacją jedną z wielu? Aby to zrozumieć, musimy najpierw przyjrzeć się sytuacji człowieka w relacji z Bogiem.

SYTUACJA CZŁOWIEKA W RELACJI Z BOGIEM

W obliczu świętego Boga każdy człowiek (bez żadnego wyjątku!) jest grzeszny i choćby nawet bardzo się starał, nie ma szansy na wieczną społeczność ze swoim Stwórcą. Nowy Testament ujmuje to krótko: „wszyscy bowiem zgrzeszyli i są pozbawieni Bożej chwały” (Rz 3,23 NPD). Ludzie, którzy są przekonani, że dzięki dobremu i moralnemu postępowaniu znajdą się kiedyś w Bożym Królestwie, są w straszliwym błędzie, który może ich zgubić na wieczność. Biblia wyraźnie podkreśla, że zbawienie można otrzymać od Boga tylko tu i te-

raz, podczas ziemskiego życia, i tylko w jeden sposób: W CHRYSZTUSIE – jako łaskawy Boży dar, na który żaden człowiek w żaden sposób nie może sobie zasłużyć. „Na tym bowiem polega Boża łaskawość, iż to On dokonuje zbawienia każdego, kto całą swoją wiarę i zaufanie składa w Chrystusie. Taka jest suwerenna Boża decyzja i taki jest dar Najwyższego, który On nam ofiarował. A decyzja ta i Boże działanie w żaden sposób nie zależą od naszych uczynków, aby nikt nie mógł pysznić się czy chlubić!” (Ef 2,8-9 NPD).

BOŻY PLAN ZBAWIENIA

Słowo Boże wskazuje, że Bóg stworzył człowieka na swój wzór, po to aby mieć z nim wieczną społeczność na Ziemi (por. Rdz 1,26). Uczynił to z uwagi na swoją naturę ofiarnej miłości *agape*, której istotą jest to, iż bezinteresownie obdarza dobrem i buduje, a nie egoistycznie zagarnia i niszczy. Pismo św. również zaświadcza, że odwieczny plan zbawienia, który został przez Boga wybrany (predestynowany), jest dostępny i otwarty dla wszystkich ludzi. W 1 Tm 2,4 czytamy, że Bóg „pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni” (NPD). Z tego powodu On sam, w Osobie Syna, Jezusa Chrystusa, przyszedł na Ziemię, aby przez ofiarę swojej krwi (por. Dz 20,28) zapłacić karę należną za nasze winy. To jest jedyna droga do pojednania człowieka z Bogiem, ponieważ „Bóg

tylko w jeden sposób okazał światu swoje zmiłowanie – wydając swego Jedyne­go Prawowitego Syna za grzech tego świata, aby każdy, kto trwa w ufności do Niego, nie zginął, lecz otrzymał Życie – to odwieczne i nieskończone” (J 3,16 NPD). W ten sposób Bóg osobiście spełnił konieczny warunek zbawienia, którego żaden człowiek nie był i nie jest w stanie wypełnić. Od nas Bóg oczekuje, że zaufamy Mu w tym dziele i – uznając Go za PANA – odwrócimy się od naszego starego, grzesznego stylu życia, a także zaczniemy pełnić Jego wolę, prowadząc nowe życie według Jego Ducha Uświęcenia.

Być może zostaliśmy wychowani w domach, gdzie uczono nas, że dobre uczynki są potrzebne do zbawienia. Jednak Słowo Boże mówi, że własne uczynki człowieka na nic mu się nie zdadzą. Z pewnością mogą one być dobre dla ludzi i przynosić korzyści wielu osobom, ale w oczach Boga nie mają mocy zbawczej. Można być bardzo religijnym i rozmodlonym człowiekiem, można spędzić życie na usługiwaniu chorym i potrzebującym, jednak w kwestii zbawienia niczego to nie da. Dlaczego? Z uwagi na świętość Boga. On sam przez proroka Izajasza powiedział w Iz 64,5, że my, ludzie, jesteśmy w swej naturze „skalani, całkowicie zbrukani grzechem, a wszystkie nasze dobre czyny są jak skrwawiona szmata” (NPD), czyli są Mu wstrętne jak skrwawione podpaski menstruacyjne, gdyż o tym właśnie pisze prorok. Z tego powodu własne czyny człowieka nie mogą

dać nikomu zbawienia. Na zbawienie nie można zasłużyć sobie uczynkami z powodu świętości Boga.

Czy to oznacza, że dobre czyny w ogóle nie liczą się u Boga? Owszem, liczą się, ale tylko te, „które On sam wcześniej zaplanował dla nas do wykonania” (Ef 2,10 NPD). Tylko takie czyny mają duchowe znaczenie i tylko takie nazywane są w Biblii dobrymi uczynkami. Tak więc kluczem do podobania się Bogu jest poznanie woli Bożej i posłuszne jej wypełnianie. Czy jest to konieczne? Do korzystania z wartości tego świata – nie, ale do zweryfikowania wiary i wiecznej społeczności z Bogiem – tak. Człowiek, przyjmując W CHRYSTUSIE ofiarną miłość Ojca i pełniąc Jego wolę, zaświadcza, że Jezus umarł za niego nie na marne. Zbawienie jest łaskawym darem Bożym dostępnym tylko W CHRYSTUSIE, a zaakceptowanie tego faktu – prowadzące do pełnienia woli Bożej – jest aktem przyjęcia tego hojnego i cennego daru.

CZEGO DOKONAŁ JEZUS CHRYSTUS?

Bóg w Osobie Jezusa Chrystusa pojawił się na tym świecie, aby odkupić (wykupić) ludzi z niewoli grzechu. Dokonał tego przez przelanie krwi Jezusa na krzyżu (por. Dz 20,28). Jezus został umęczony i zabity, chociaż nie popełnił żadnego grzechu ani w niczym nie zawinił. Ofiara Jego ciała i krwi, której zapowiedzią były wszystkie starotestamentowe ofiary, stała się – zgodnie

z zamiarem Boga – tą jedyną ofiarą, która jest w stanie zmyć grzech całej ludzkości. Na krzyżu dokonała się więc zadziwiająca wymiana: Jezus zdjął z każdego człowieka cały ciężar konsekwencji wszystkich jego grzechów i wziął na siebie cały Boży gniew, jaki się z tym wiązał. W to miejsce dał każdemu człowiekowi możliwość obleczenia się w Jego sprawiedliwość i wejścia w relację wiecznego pokoju z Bogiem (por. Rz 5,1). Cała kara za wszystkie grzechy każdego człowieka w historii świata (żyjącego zarówno dawniej, obecnie, jak i tego, który będzie jeszcze żył w przyszłości) została zapłacona. Dokonało się to w chwili, gdy Jezus, wisząc na krzyżu, powiedział: „Wykonało się!” (gr. słowo *tetelestai* było prawnym zapisem, który na dokumentach dłużnych potwierdzał całkowitą spłatę należności) – por. J 19,30 i Kol 2,14.

CO TO ZNACZY BYĆ UCZNIEM JEZUSA CHRYSTUSA?

Niektórzy ludzie – z uwagi na praktykowane religijne rytuały – uważają się za chrześcijan i tak siebie nazywają. Nie znaczy to jednak, iż faktycznie są uczniami Chrystusa. Bycie uczniem Jezusa ma znacznie głębszy sens. Praktykowanie zewnętrznych rytuałów w istocie niczego nie zmienia wewnętrznie. Obrzędowość nie tworzy bowiem żadnych wartości duchowych. Znakomicie wi-

doczne to było w całej historii Izraela. Co więcej: należy zwrócić uwagę na fakt, że ani Jezus, ani Jego uczniowie sami siebie nigdy nie nazywali chrześcijanami. Ta nazwa została nadana uczniom Jezusa przez niewierzących (por. Dz 11,26).

Musimy zrozumieć, że poddanie się Chrystusowi jako swemu Mistrzowi i PANU nie polega na przyklejeniu sobie emblematu, naklejki lub założeniu krzyżyka na szyję. Nie polega też na ubieraniu się w szczególnie sposób czy manifestowaniu wszystkim naokoło, że jest się chrześcijaninem. Kryterium prawdziwego poddania się Chrystusowi nie jest zewnętrzne. Jest ono całkowicie wewnętrzne i weryfikowalne tylko w jeden sposób: przez posłuszeństwo Jego poleceniom, a więc Jego Słowu. Weryfikacja przez faktyczne pełnienie woli Bożej (Bożego Słowa) jest zatem testem ludzkiego serca. Tylko przez takie podporządkowanie się Bogu człowiek może pokazać Jemu i całemu światu, czy szczerze polega na Chrystusie (ufa Mu), czy jedynie zwodzi samego siebie, pozostając swym sercem i umysłem w sferze praktyk i deklaracji religijnych. Jezus wyraźnie powiedział: „Nie każdy bowiem, kto twierdzi, że jestem jego PANEM, wejdzie do Królestwa Niebios. Tam znajdzie się tylko ten, kto faktycznie pełni wolę Ojca, który jest w Niebiosach” (Mt 7,21 NPD). Jasne jest więc, że konieczne jest prawdziwe poznanie woli Bożej, co nie jest możliwe bez czytania Bożego Słowa (Biblii, czyli Pisma św.). Bez tego

nie można być chrześcijaninem. Już w czwartym wieku po Chrystusie pisał o tym Hieronim ze Strydonu, znany również jako św. Hieronim. Zatem samo chodzenie do kościoła z nikogo nie uczyni ucznia Chrystusa, podobnie jak chodzenie do garażu nikogo nie może przemienić w samochód. Potrzebna jest wiara serca i umysłu, a ta nie jest darem Bożym (jak mylnie twierdzą to niektórzy) a wynikiem czytania Bożego Słowa z nastawieniem do posłusznego jego wypełniania (por. Rz 10,8-17).

JAKI JEST KOSZT BYCIA UCZNIEM JEZUSA CHRYSTUSA?

Jezus oczekuje od swoich uczniów pełnego poddania (por. Łk 14,26). Bóg angażuje się w życie uczniów na 100% tylko wtedy, gdy oni angażują się w Jego Królestwo na 100%. On nie wkracza w życie człowieka ze swą mocą, jeśli dana osoba poświęca mu jedynie okruchy swojego czasu, myślenia czy zaangażowania. To wcale nie oznacza porzucenia aktualnego zawodu czy zmiany stanu rodzinnego lub cywilnego. Chodzi o zaangażowanie w Boże dzieło na co dzień – tam, gdzie aktualnie ktoś jest, oraz w stanie, w jakim żyje. Bądź przygotowany na to, że świat cię znienawidzi i będzie prześladować (por. 2 Tm 3,12; Flp 1,29, a także: Mt 5,10; Mk 10,30; 2 Kor 4,9; Ef 3,13; 1 J 3,13). Jednak nie bądź tym przerażony. Oderwij się myśleniem od tego świata i spójrz na

to, co się dzieje, z punktu widzenia wieczności – cierpienie z powodu Chrystusa jest w takiej perspektywie wielkim przywilejem, z którego należy się radować, a nie obawiać się go (por. Mt 5,11-12; Dz 5,41).

JAKI JEST SKUTEK BYCIA UCZNIEM JEZUSA CHRYSTUSA?

Postępując na wzór Jezusa, mamy przywilej bycia przemienianymi przez Chrystusowego Ducha Uświęcenia na obraz PANA. Oczywiście nie chodzi o przemianę fizyczną, ale o wewnętrzną przemianę charakteru i osobowości (por. 2 Kor 3,16-18). Ta przemiana powoduje, że w naszym życiu będzie wyraźnie widoczny owoc działania Jego Ducha, którym jest wzrost w ofiarnej postawie Bożej miłości. *List do Galatów* podaje, iż jest ona pełna radości, pokoju, wielkoduszności, uprzejmości, dobroci, wierności, łagodności i powściągliwości (por. Ga 5,22-23 NPD). Jezus rezerwuje swoją miłość dla swoich uczniów (por. J 15,9). Dla nich też przygotował miejsce w swoim Królestwie (por. J 14,2) i odwieczne Życie pełne duchowej obfitości (por. J 10,10). Będzie to wieczna, pełna radości społeczność z PANEM, w której nie będzie już śmierci, grzechu, trudu, cierpienia, łez i zmartwień (por. Ap 7,17 i Ap 21,4).

CZY ISTNIEJE INNA DROGA DO BOŻEGO ZBAWIENIA NIŻ PRZEZ STANIE SIĘ UCZNIEM JEZUSA CHRYSTUSA?

Nie ma innej drogi, ponieważ odwieczne i nieskończone Boże Życie jest dla ludzi dostępne tylko w Chrystusie. Oczywiście każdy może mieć własną opinię, ale taka osoba będzie musiała ponieść wszelkie konsekwencje polegania na swoim zdaniu. Jeśli komuś Boży plan zbawienia W CHRYSTUSIE nie odpowiada lub ktoś uważa, że istnieje jakaś inna droga zbawienia, to – zgodnie z nauczaniem Piotra – taka osoba nie jest uczniem Chrystusa, ponieważ tylko człowiek myślący, żyjący i postępujący jak Chrystus, któremu ufa i którego głosi, jest Jego uczniem. Apostoł Piotr stwierdził, że „w nikim innym nie ma zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy zostać zbawieni” (Dz 4,12 NPD). Dlaczego tak nauczał? Dlaczego postawił tak ostrą granicę wyłączności zbawienia w Chrystusie, bez miejsca na szeroko rozumianą „miłość” i „tolerancję” innych poglądów? Ponieważ sam Jezus, który jest jedynym objawieniem Bożej ofiarnej miłości (por. J 3,16; 1 J 4,9), który jest wcielonym Słowem Bożym (por. J 1,1) i który jest „jedynym obrazem niewidzialnego Boga, praprzyczyną wszelkiego stworzenia” (Kol 1,15 NPD), powiedział: „JA JESTEM Drogą, Prawdą i Życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie” (J 14,6 NPD).

MODLITWA UCZNIOWSKA

Jak to powyżej wykazano, z Biblii wynika jasno, że przyjęcie Bożego planu i sposobu zbawienia, a więc przyjęcie woli Ojca, który jest w Niebiosach, ma kluczowe znaczenie dla wejścia do Królestwa Bożego. Skoro więc pełnienie Bożej woli jest tak ważne, to rodzi się pytanie: jak można ją poznać? Wspaniałą wiadomością jest to, że Najwyższy uczynił swoją wolę jawną. Przez wieki obwieszczał ją wybranym prorokom, którzy ją zapisywali jako Jego Słowo. W efekcie dysponujemy obecnie całością Jego Przesłania spisaną w postaci Biblii. Czytając Pismo św., możemy osobiście poznawać wolę Boga, Jego charakter, a także Jego plany wobec nas. Jeśli więc szczerze chcesz rozpocząć zupełnie nowe życie, oparte na Bożym prowadzeniu, to jedyną drogą do tego jest podjęcie decyzji o ukorzeniu się przed Bogiem, poddanie się Mu i przyjęcie Jego daru zbawienia w Chrystusie. Taki akt woli Jezus nazwał „nowym narodzeniem” („narodzeniem z Ducha Bożego” – por. J 3,3-7), a postawę życiową opartą na pełnym zaufaniu Bogu – „wiarą, która zbawia”, czyli oczyszcza z grzechu i prowadzi do odwiecznego i nieskończonego Bożego Życia W CHRYSTUSIE (por. J 17,3).

Jeśli masz w sobie szczerze pragnienie takiego Życia, powiedz o tym Bogu w prostej modlitwie. Wcześniej jednak zbadaj swoją motywację i serce, Bóg bowiem

oczekuje ze strony każdego grzesznika, aby on najpierw się opamiętał (por. Dz 3,19). Jeśli to uczyniłeś i ukorzyłeś się przed Bogiem (por. 1 P 5,6), to uznaj swoją grzeszność i niemożność uzyskania zbawienia własnymi siłami. Zaufaj całkowicie Jego miłosierdziu i łaskowości W CHRYSTUSIE. Możesz to wyrazić własnymi słowami w cichości i pokorze swego ducha. Bóg cię przenika i zna wszystkie twoje myśli (por. Ps 139,1-6), dlatego nawet najcichsza czy bezgłośna modlitwa w głębi twojego ducha jest przez Niego doskonale słyszana. Szczera modlitwa tego typu jest pierwszym krokiem do stania się uczniem Jezusa Chrystusa.

UCZNIOWSKIE ZASADY DUCHOWEGO WZROSTU

Jeśli zapragnąłeś uświęconego życia wolnego od mocy i wpływów grzechu, jeśli szczerze zapragnąłeś podobać się Bogu i powiedziałeś Mu o tym, prosząc, aby On zmienił w twoim sercu i umyśle wszelkie poglądy, wyobrażenia, wierzenia, które dotąd miałeś, a które nie są zgodne z Jego myśleniem, wolą i planem, to postawiłeś pierwszy krok na wytyczonej przez Jezusa drodze zbawienia. Teraz poproś Boga, aby od tej chwili wspomagał cię w twoim podążaniu za Jezusem jako jedynym i wyłącznym przewodnikiem życiowym, a Chrystusowy Duch Uświęcenia wyłącznym przewodnikiem po Bożym Słowie. Następnie:

1. Posilaj się Bożym Słowem. Karmienie się Bożym Słowem polega na czytaniu, rozważaniu i uczeniu się na pamięć Pisma św. (por. J 8,31-32). Zacznij od Dobrej Wiadomości o ratunku w Chrystusie (zwanej popularnie Nowym Testamentem). Nie zabieraj się zbyt szybko do czytania Starego Testamentu, jeśli nie poznałeś przesłania Nowego Testamentu w sposób dogłębny (to może ci zająć nawet kilka lat intensywnego czytania). Nigdy nie bierz pod uwagę wersetów wyrwanych z kontekstu i nie słuchaj nauczycieli, którzy praktykują taki zwyczaj odnoszenia się do Bożego Słowa. Pamiętaj, że tekst wyrwany z kontekstu jest zwykle pretekstem do manipulowania podtekstem i przesłaniem danego wersetu. Zawsze czytaj całe księgi Pisma św., aby zrozumieć ich kontekst, tło historyczne, szczególne uwarunkowanie i główne przesłanie. Pamiętaj także, że Biblia w całości jest wielkim świadectwem o Jezusie (por. J 5,39).

2. Żyj według Bożego Słowa, unikając grzechu (por. Rz 1,17 i Hbr 12,14). Stosuj na co dzień zasady, których uczysz się z Bożego Słowa. Podejmuj decyzje życiowe według mądrości, jaka wynika z przesłania Bożego Słowa, a nie z litery jakiegoś przekładu. Nie kieruj się emocjami, lecz zawsze bazuj na mądrości Bożego Słowa (por. Jk 1,5). Praktykuj

wstrzemięźliwość oraz samokontrolę we wszystkim, co czynisz i myślisz (por. 2 Tm 1,7). Bądź gotowy na poniesienie kosztu bycia uczniem Jezusa (por. Ps 72,13-14). Pamiętaj, że twoje zaufanie Bogu (tzn. twoja wiara) ma bazować na charakterze Boga oraz na Jego Słowie, a nie na twoich emocjach czy wskazaniach serca. Serce człowieka jest jego największym i najbardziej perfidnym zwodzicielem (por. Jr 17,9; 1 J 3,18-20). Po to Bóg dał ludziom swoje Słowo, aby mieli oni pewne oparcie w niezawodnej Prawdzie i nie musieli polegać na swoich sercach. Nie zapominaj też, że droga na szczyt zawsze wiedzie pod górę, a wszystko, co wartościowe, ma wysoką cenę. W dół staczają się tylko odpady i śmieci. Te zawsze są dostępne łatwo i tanio. Bądź ostrożny, gdyż Boża droga jest wąska. Nie przyjmuj nauczania, które sugeruje, iż Boża droga zbawienia jest szeroką autostradą sukcesu zawodowego i osobistego, doskonałego zdrowia i bogactwa materialnego. „Ewangelia sukcesu” jest kłamstwem. Sam Jezus praktycznie nie miał niczego (por. Mt 8,20) i niczego w wymiarze materialnym nie pożył. Poprzestawaj na tym, co wystarcza do życia i pobożności (por. 1 Tm 6,6-8). Pamiętaj, że powodzenie materialne, zdrowotne czy społeczne nie jest Bożym celem (ani sposobem błogosławienia) dla Jego Ludu. On pragnie przemiany myśle-

nia i charakteru każdego człowieka na wzór myślenia i charakteru Jezusa Chrystusa (por. Mt 5,48; Łk 6,32-38; J 17,21; J 13,34; J 15,12; Dz 20,35; Rz 5,3; 1 Kor 13,4-7; 2 Kor 4,8-12; Ga 5,24; Flp 2,5; Kol 1,27; 1 Tes 4,9; 2 Tm 1,7; Hbr 4,14; Hbr 13,13; 1 P 1,15-16; 1 P 2,21; 1 J 4,17; 1 J 5,2; Ap 12,17; Ap 22,4). Na tym też polega działanie Bożego Ducha na Ziemi.

3. Trwaj w modlitwie. Modlitwa to rozmowa z Bogiem – naszym Stwórcą i PANEM wszystkiego. Dlatego jej pierwszą częścią musi być słuchanie Boga. Do tego niezbędne jest czytanie i rozważanie Bożego Słowa (Biblii, Pisma św.). Drugą częścią modlitwy jest wielbienie Boga przy zastosowaniu tego, czego właśnie lub niedawno dowiedziałeś się ze Słowa. Trzecią częścią modlitwy niech zawsze będzie dziękczynienie. Ono bowiem jest najwspanialszym kadzidłem, które wznosi się przed Bożym Tronem w Niebiosach (por. Ap 8,3-4). Czwartą częścią modlitwy mogą być prośby – zarówno o mądrość, duchowe oświecenie, przewodnictwo życiowe, jak i o konkretne potrzeby twoje i twoich bliskich, które są zgodne z Bożą wolą (por. 1 J 5,14).

4. Znajdź wspólnotę wierzących ludzi, którzy jak ty chcą być uczniami Jezusa. Jeśli są to ludzie pokorni, szanujący Boże Słowo i stosujący je z miłością

(wobec Boga i ludzi), przyłącz się do nich. Nie oczekuj jednak, że będzie to ekskluzywny „klub jedy-nych sprawiedliwych”. Pamiętaj, że każdy człowiek jest grzesznikiem potrzebującym Bożego i ludzkiego przebaczenia.

5. Dziel się Dobrą Wiadomością o ratunku w Chrystusie, z kim tylko możesz (por. Mk 16,15). Jedyne w ten sposób można uratować innych ludzi przed wiecznym potępieniem. Jezus po to powołuje swoich uczniów, aby wszędzie, gdzie żyją czy dokąd podróżują, nieśli przekaz o tym, że tylko On jest jedynym ratunkiem dla każdego człowieka. Zauważ, że w Mt 28,20b jest zawarta specjalna obietnica dla uczniów, którzy są wierni temu zadaniu.

6. Oczekuj przyjścia PANA. Jezus obiecał, że powtórnie przyjdzie na Ziemię i w dniu tego przyjścia dokona sądu nad całą ludzkością. Wtedy twoje zbawienie osiągnie finał. Czuwaj więc i bądź zawsze gotowy (por. Mt 24,42; Łk 12,40; 1 Kor 16,13). Dla ludzi, którzy nie przyjęli lub nie zachowali danego im Słowa Jezusa, będzie to dzień wielkiej tragedii, jednak dla tych, którzy przyjęli i zachowali Jego nauczanie, a więc zanurzyli się w Jego Duchu Uświęcenia i pełnili wolę Ojca do końca, będzie to dzień niewysłowionej radości. *Marana Tha!* (por. 1 Kor 16,22; Ap 22,20).

7. Pamiętaj, że: Chrześcijaństwo w ujęciu biblijnym nie jest koncepcją doktrynalną ani zorganizowanym systemem religijnych obrzędów, nakazów czy zakazów. Jego sensem oraz najgłębszą istotą jest osobisty związek człowieka z Chrystusem, PANEM Niebios i Ziemi. Również w ujęciu religioznawczym biblijne chrześcijaństwo nie jest religią, ponieważ – według definicji z tej dziedziny nauki – religią jest zespół przekonań i obrzędów, które człowiek powinien praktykować w celu zyskania przychylności swojego bóstwa, wyrażającej się w postaci błogosławieństwa wiecznego życia lub innych oczekiwanych i pożądanых korzyści. Nie tym zajmuje się biblijne chrześcijaństwo. Ono koncentruje się na przekazie tego, co Jedyny Bóg, Prawdziwy PAN i Wiekuisty Władca Niebios suwerennie i samodzielnie dokonał w Jezusie Chrystusie, aby umożliwić człowiekowi wieczną społeczność z sobą samym. Mówi więc ono o działaniu Świętego Boga w stosunku do upadłego człowieka, który w żaden sposób nie jest w stanie pokonać przepaści grzechu oddzielającego go od Najwyższego.

W przeciwieństwie do biblijnego chrześcijaństwa, które zainicjowane przez Chrystusa stało się we wszelkich kategoriach absolutną nowością, wszelkie systemy religijne funkcjonowały i funkcjonują zawsze

według jednakowego schematu, tzw. modelu świątynnego (więcej w Komentarzu NPD → Świątynny model religijności a biblijne chrześcijaństwo).

Redakcja NPD ma głęboką nadzieję, że nowy, dynamiczny przekład Pisma św. będzie służył lepszemu zrozumieniu Bożego dzieła w Chrystusie oraz wprowadzeniu każdego czytelnika w osobistą relację z Chrystusem i umocnieniu w Nim. Zrobiliśmy wszystko, co było w naszej mocy, aby tekst NPD był nie tylko wierny merytorycznie przekazowi myśli zawartych w oryginalnych tekstach Bożego Słowa, spisanych w językach hebrajskim, aramejskim i greckim, ale także łatwo zrozumiały dla współczesnego czytelnika, który nie ma przygotowania egzegetycznego czy teologicznego. Mamy oczywiście pełną świadomość, że bez pomocy Bożego Ducha nasza praca nie przyniesie żadnego duchowego owocu. Dlatego modlimy się, żeby Duch Świętego Boga, to znaczy Duch Chrystusa, osobiście przemawiał do każdego czytelnika NPD i prowadził go do zrozumienia oraz pełnienia woli Niebiańskiego Ojca.

Cała Biblia jest jednym wielkim świadectwem o Jezusie Chrystusie. Stary Testament jest zapisem Bożych zapowiedzi przyjścia Jezusa i przygotowaniem ludzi na to wydarzenie.

Nowy Testament, czyli Dobra Wiadomość o ratunku w Chrystusie, jest z kolei zapisem ziemskiego życia, misji i nauczania Jezusa, a także tego, jak informacja

o dziele, którego On dokonał, została zaniesiona przez Jego wysłanników i uczniów do wszystkich narodów Ziemi. W komentarzach i przypisach redakcyjnych zawartych w pełnym wydaniu staraliśmy się zwracać na to szczególną uwagę.

Redakcja NPD

PS.

Pełny tekst Dobrej Wiadomości o ratunku w Chrystusie wraz z przypisami jest dostępny:

- a) w wydaniu papierowym

<https://vocatio.com.pl/pl/c/NPD/97>

- b) jako e-book

<https://vocatio.com.pl/pl/p/-E-book-Nowy-Testament-NPD-drugie-wydanie/1375>

- c) w aplikacji YouVersion Bible

<https://www.youversion.com/the-bible-app/>

- d) na stronie <https://biblia.apologetyka.co/>

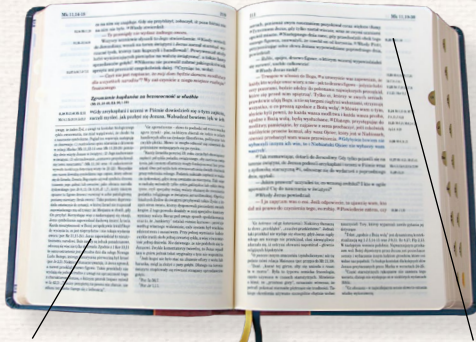
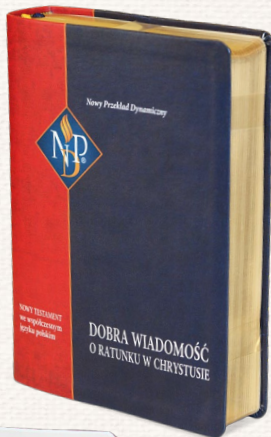

NOWY TESTAMENT WE WSPÓŁCZESNYM JĘZYKU POLSKIM wraz z Komentarzem NPD

Przekład dynamiczny to metoda tłumaczenia, w której zachowanie wierności głównej myśli przekazu (w kontekście, w jakim występuje) ma wyższy priorytet niż literalna dosłowność semantyczna.

Z uwagi na to przekład dynamiczny miejscami nie ma charakteru dosłownego, lecz interpretacyjny.

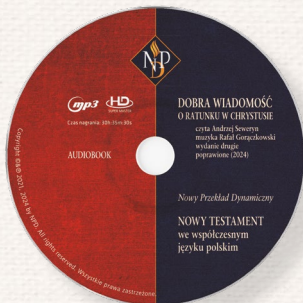
Dostępne są wersje z suwakiem i paginatorami.

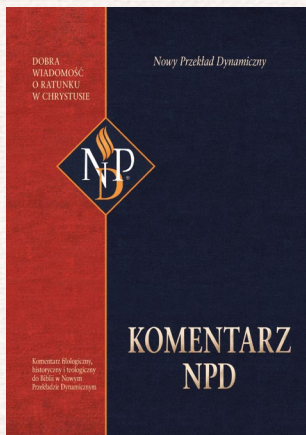
**6270 filologicznych,
historycznych i teologicznych
przypisów dolnych**

**15 680 sigli
do skracacji biblijnej
(jako marginalia)**

NOWY TESTAMENT WE WSPÓŁCZESNYM JĘZYKU POLSKIM

**Ten audiobook zawiera
ponad 30 godzin nagrania
całego NT (NPD)
z oryginalnie skomponowaną
muzyką podkładową.**

**Ten Komentarz zawiera
280 rozbudowanych haseł
filologicznych, historycznych
i teologicznych.**

BIBLIA

Nowy Przekład Dynamiczny

Stary Testament
we współczesnym
języku polskim

z komentarzami filologicznymi,
historycznymi i teologicznymi

KSIEGA PSALMÓW

BIBLIA

Nowy Przekład Dynamiczny

EGZEMPLARZ
PILOTAŻOWY

Stary Testament
we współczesnym
języku polskim

z komentarzami filologicznymi,
historycznymi i teologicznymi

PIEŚŃ NAD PIEŚNIAMI

BIBLIA

Nowy Przekład Dynamiczny

Stary Testament
we współczesnym
języku polskim

z komentarzami filologicznymi,
historycznymi i teologicznymi

KSIEGI MĄDROŚCIOWE

BIBLIA

Nowy Przekład Dynamiczny

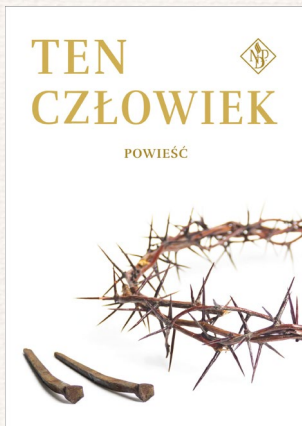
EGZEMPLARZ
PILOTAŻOWY

Stary Testament
we współczesnym
języku polskim

z komentarzami filologicznymi,
historycznymi i teologicznymi

KSIEGA IZAJASZA

e-book

**Historia życia, działalności
i nauczania Jezusa Chrystusa
w postaci zharmonizowanej
narracji opartej na tekstach
czterech ewangelii
w przekładzie NPD.**

**Boże imiona w Biblii
wraz z wersetami,
w których występują
(pełny kolor, oprawa twarda)**

**Wersja upominkowa
Pieśni nad pieśniami
(pełny kolor, oprawa twarda)**

Przekład dynamiczny to metoda tłumaczenia,
w której zachowanie wierności głównej myśli
przekazu (w kontekście, w jakim występuje) ma wyższy
priorytet niż literalna dosłowność semantyczna.
Z uwagi na to przekład dynamiczny miejscami nie ma
charakteru dosłownego, lecz interpretacyjny.

Jeśli chciałbyś dowiedzieć się więcej na temat
Nowego Przekładu Dynamicznego,
zapraszamy na stronę
WWW.BIBLIANPD.PL

Jeśli chciałbyś porozmawiać
na temat treści tu przedstawionych,
skontaktuj się z dystrybutorem tej broszury:

